

PAILIN

ที่สุดของ เรื่องสยองขวัญสั่นประสาท

ชุดชั้นใน หลอก

เขวน ขนหัวลุก

ชุดชั้นใน หักออก

ชวน ชนหิวิลุ

PAILIN | ชุดชั้นมาหลอก

สำนักพิมพ์ไพลิน | ชวน ชนหัวลูก

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

ชวน ชนหัวลูก.

ชุดชั้นมาหลอก.--กรุงเทพฯ : ไพลิน, 2556

128 หน้า.

1. นวนิยายไทย. I.ชื่อเรื่อง.

895.913

ISBN 978-616-15-1459-4

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ
นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

ประธานกรรมการ	พล.อ.วิชา ศิริธรรม
ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	จักรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์
ที่ปรึกษากฎหมาย	อนันต์ แยมเกษร น.บ., น.ม., น.ศ.ม.
ผู้จัดการสำนักพิมพ์	สมบัติ สุทธิจิตร
บรรณาธิการบริหาร	วิทยา ประทุมธารรัตน์
บรรณาธิการต้นฉบับ	คมนะ ประทุมธารรัตน์
กองบรรณาธิการ	สุริรัตน์ เข็นหลวง สุพรรณษา อินวงศ์ ศิริพร พงศ์สันติวิภา
พิสูจน์อักษร	จินทนา มานิตยกุล ณตะวัน ชำเลิศ
ออกแบบปก	ภาควัต ธาราพรรค
ภาพประกอบ	พรตุลิต พูลเขตรวีทย์
ศิลปกรรม	เก้าแสน กราฟฟิค ทาวน์
พิมพ์	บริษัท โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค จำกัด

จัดพิมพ์/จัดจำหน่าย

บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

81 ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2540 1919 โทรสาร 0 2540 1818

Website : www.pailinbooknet.com E-mail : info@pailinbooknet.com

ISBN 978-616-15-1459-4

9 786161 514594

ราคา 109 บาท

คำนำสำนักพิมพ์

ชีวิตบางคนสิ้นสุดลงเนื่องจากมีกรรมมาตัดรอน เป็นการตายก่อนจะถึงอายุขัยของตัวเอง นั่นเป็นการตายก่อนจะถึงวาระสิ้นสุดของชีวิต จิตของผู้ตายประเภทนี้ยังไม่ไปผูกไปเกิด ไม่สามารถไปรับกรรมดีกรรมเลวของตนได้ กลายเป็นวิญญาณเร่ร่อนแสวงหาที่เกิด วิญญาณของผู้ตายประเภทนี้แหละคือ “ผี” มาแสดงรูปร่างให้เห็น หรือแสดงกลิ่น เสียง หรือปรากฏการณ์ต่างๆ ให้เรารับรู้

“ผี” บางพวกเต็มเปี่ยมไปด้วยกิเลสครบถ้วน มีความร่าเริงรื่นเริงอย่างยิ่ง ถูกมิชฌาতিฐิครอบงำจนมีติดบอด มีนิสัยโหดร้ายหนานัก มีโทสะสูงยิ่ง มีความประสงค์ร้ายกับผู้คนไม่เลือกที่และเวลา

และหากใครไปปลุกให้มันลุกขึ้นมา มันจะอาละวาดหลอกหลอนอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เจกเช่นในหนังสือเล่มนี้ ผีมันจองเวรไม่เลิก เพราะเราดันไป “ซุกขึ้นมาหลอก” เสียเอง!!

ปรารภนาดี

บรรณาธิการ

คำนำ

ตลอดระยะเวลาสิบร้อยปี วิญญาณร้ายต้องทนทุกข์ทรมานอย่างมากมาย เพราะโทษะพยาบาทอันเนื่องมาจากเหตุการณ์บางอย่างที่เกิดขึ้นเมื่อครั้งยังมีชีวิต เช่น...

ถูกฆาตกรรม อดวินิบาตกรรม อุบัติเหตุทำให้เสียชีวิต ความเจ็บปวดทางจิตใจอย่างรุนแรง ความรู้สึกผูกพันอย่างแนบแน่น หรือความรักและความอาลัยอาวรณ์อย่างลึกซึ้ง เหล่านี้เมื่อตายไป มันไม่ไปพร้อมสังขาร มันยังดำรงอยู่ในจิตวิญญาณนั้น

มีผู้คนเป็นจำนวนมากที่ยังเชื่อเรื่อง “ผี” หรือโลกของวิญญาณอย่างฝังใจ และอีกหลายคนมีประสบการณ์ที่เจอผีมาแล้วด้วย

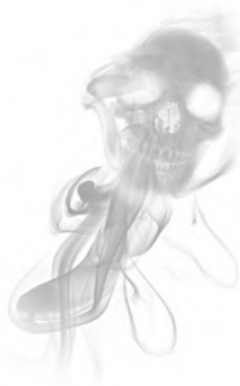
หนังสือที่แพนๆ ถืออยู่ในมือเล่มนี้ รวบรวมเรื่องสยองขวัญอันหลากหลาย ทำทลายความไม่เชื่อเรื่องจิตวิญญาณ และภูตผีปิศาจ และความอาฆาตพยาบาทของวิญญาณแค้นจากนรก!!

ชวน ขนหัวลุก

สารบัญ

ผู้สืบทอด	7
รามรณะ	23
ขาวพิเศษ	35
คำสาปของนางขุณ	47
วิษณจากภาพวาด	55
วิษณเพื่อความรัก	67
ทวงคำสัญญา	77
ถึงบ้านแล้ว	87
ปีศาจคสังสวาท	93
วิษณแด่นางบำเรอ	105
หนี้ต่างชำระ	115
จีแม่...มาเลี้ยง	123

ผู้สืบทอด

ใช้นี้ของบ้านนาสะอาดแห่งแผ่นดินที่
ราบสูง ในยามหน้าแล้งเหมือนเช่นทุกวันที่ผ่านมา
พากันออกไร่นาและหาของป่าไปขายกันที่ตลาด

เบิ้ม หนุ่มใหญ่วัยเกือบสี่สิบ มีผ้าขาวม้าคาดพุง
เหน็บพราแล่มใหญ่ เดินลัดเลาะตัดฝาท่ง ขณะที่แดด
เริ่มกล้ำมากขึ้น เขามุ่งตรงยังที่ดอน มีดงไม้ใหญ่

ขึ้นหน้าทาบ

มุมที่ตีก่อนเข้าดงไม่มีศาลเก่าๆ สร้างเหมือนบ้านคนมุงด้วยสังกะสีที่ขึ้นสนิมและมีรอยร้าวเต็มไปด้วยหมด รอบๆ ตัวศาลมีหญ้าขึ้นรกจนเกือบจะมองไม่เห็นศาล

ครั้นหนุ่มใหญ่ไปถึง เขายกมือไหว้ศาลแล้วดึงพราออกจากเอว ก้มลงตายหญ้าที่ขึ้นรกทันที พร้อมกับเอ่ยขึ้นเหมือนพูดคนเดียว “โหย...ผีปู้ตาเอ๋ย...ปีนี้มันแล้งขนาด ยังไงช่วยให้ลูกหลานอย่าให้อดตาย ขอให้มีโชคลาภมาช่วยกันตายกันบ้าง” ที่แท้เขากล่าวกับศาลผีปู้ตา

ผีปู้ตาหรือผีเจ้าปู่หรือผีพ่อปู่ คนอีสานมีความเชื่อถือว่า ผิดินนี้มีหน้าที่คุ้มครองผู้คนในชุมชนหมู่บ้าน ที่อยู่ของผีปู้ตานั่น เป็นบริเวณที่ชาวบ้านยอมมาร่วมกันว่าเป็นที่สาธารณะ เป็นสิทธิเฉพาะของปู่ตา ใครจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวถือเป็นสมบัติส่วนตัว หรือเข้าไป

กระทำในสิ่งที่ไม่มีดีไม่งามไม่ได้เด็ดขาด

แต่ชาวบ้านสามารถเข้าไปใช้ประโยชน์หรือหาของป่าได้ แต่ต้องมีการขอจากผีปู้ตาทุกครั้ง!

ผีปู้ตาเป็นขวัญกำลังใจ เป็นที่พึ่งพิงในยามทุกข์ร้อนเจ็บไข้ได้ป่วย ชาวของหรือสัตว์เลี้ยงสุญหายชาวบ้านจะทำการบนบานศาลกล่าวให้ผีปู้ตาช่วยเหลือหรือเมื่อต้องจากบ้านเกิดไปทำงานยังต่างถิ่นไกลๆ ก็มักจะบอกกล่าวให้ผีปู้ตารับทราบ เพื่อช่วยคุ้มครองหรืออาจจะขอเครื่องรางของขลังของดีพกติดตัวไปด้วย

ผีปู้ตาเป็นความเชื่อของชาวอีสานที่มีความรักความผูกพันอยู่กับภูตผีของบรรพบุรุษ ด้วยความเชื่อว่าบรรพบุรุษยังมีความรัก ความห่วงใย แก่บุตรหลานอยู่เสมอ ทุกหมู่บ้านจะพร้อมใจกันจัดหาที่พักและเลี้ยงดู เพื่อตอบสนองในพระคุณของบรรพบุรุษ

เบ๊มเองก็มีความศรัทธาในผีปู้ตาเหมือนคนอื่นๆ ในหมู่บ้าน และดูเหมือนจะมีศรัทธามากกว่าทุกคน

ในหมู่บ้านเสียอีก เขามักจะมาทำความสะอาดบริเวณ
ศาลปู่ตาหลังจากว่างเว้นการงาน โดยไม่ต้องมีใครจ้าง

สายมากแล้ว ลมทุ่งยามหน้าแล้งพัดเอื่อยๆ
พอได้เย็น เบ้มนั่งพักอยู่ใต้ร่มไม้ม้วนยาเส้น สูบควัน
โขม่ง มองดูผลงานของตัวเอง รอบศาลโล่งเตียนดู
สะอาดตา ดับยาเส้นตรงดินข้างกาย รู้สึกเย็นสบาย
อย่างบอกไม่ถูก จึงเหยียดขายาวออกไป เอนหลังพิง
โคนลำต้นไม้ใหญ่เข้าสู่ภวังค์

นานเท่าใดไม่รู้ รู้แต่เบื่องหน้าของเขามีชายชรา
ในชุดขาวมายืนยิ้มให้อย่างมีเมตตา รู้สึกตัวเองก็ยิ้มรับ
และยกมือไหว้ผู้เฒ่าท่านนี้

“ไ้หลานเอ๋ย...อยากมีโชคมัย!” ผู้เฒ่าถาม

“อยากครับ” เขาตอบทันที

“ลองเสี่ยงโชคดูเอาซิ” ผู้เฒ่าพูดแบบมีนัย

กำลังจะถามอะไรผู้เฒ่า แต่ต้องสะดุ้งสุดตัว ออก
จากภวังค์ลืมหื้มตาขึ้น เห็นกลุ่มเด็กชาย 2-3 คนตอน

**“มาแทนตำแหน่งที่ข้า
ทำอยู่เช่นทุกวันนี้
ทุกอย่างได้ถูกกำหนดไว้แล้ว
ไม่มีการเปลี่ยนแปลง”**

ควายหลายตัวผ่านดอนปู่ตาไป เหลียวไปรอบๆ ตัวหา
ท่านผู้เฒ่า แต่ไม่พบ?

“ไม่รู้จะต้อนควายอะไรกันตอนนี้ อดได้เลขเด็ด
เลขกุ” เบิ้มบ่นพึมพำกับตัวเอง

เขายกมือไหว้ลาไปทางศาลผีปู่ตา มุ่งเข้าหมู่บ้าน
ตรงไปร้านชำเพื่อหาซื้อของใช้ วันนี้ร้านชำคนคึกคัก
เจ็ญน้อยเจ้าของร้านสาละวนกับการจดตัวเลข

“วันนี้ห่วยออก” เบ้มเพิ่งนึกขึ้นได้

จึงเลียบเคียงเข้าไปดู เจ็นนอยงยหน้าเห็นเข้าจึง
ร้องทัก “ไ้เบ้ม...จะเอาของก็ไปหยิบเอา แล้วมาให้
เจ็คิดเงินตรงนี้ หรือจะแทงห่วยก็รีบหน่อย เที่ยง
กว่าแล้ว”

เบ้มยิ้มรับ “แทงห่วยก่อน...” เบ้มบอก “เอา 77
เล่นล่าง 10 บาท” บอกเสร็จควักเหรียญสิบส่งให้

“วันนี้มาแปลกไ้ว้ย ร้อยวันพันปีไม่เห็นจะเล่น
เลขเบิ้ลเสียด้วย ไปเอาเลขเด็ดมาจากไหน”

ประโยคสุดท้ายเจ็นนอยถามที่มาของเลข ขณะจด
เลขของเขาลงในโปย

“คิดเอาเอง” เบ้มตอบหน้าตาย แล้วเดินไปหยิบ
ของใช้ 2-3 อย่างเอามาให้แกคิดเงิน เจ็นนอยเลิกสนใจ
เลขเด็ด คิดราคาค่าของบอกจำนวนเงิน หนุ่มใหญ่
จ่ายค่าสินค้าเสร็จกลับบ้าน

เบ้มลืมเรื่องซื้อห่วยเสียสนิท จนกระทั่งเย็นเจ็